

[Stensballe.]

min Opfattelse ikke bydes noget nævneværdigt til Gavn for Lejerne. Hertil kan vi i hvert Fald ikke medvirke.

Man vil næppe heller naa frem til den rigeligere Boligreserve, der ønskes, hvis man vedbliver at gribe vilkaarligt ind i Forholdet mellem Lejere og Ejere. Man vil efter min Opfattelse tværtimod derved svække det private Boligbyggeri, og efter min Opfattelse er det offentlige Boligbyggeri, det Byggeri, som der ydes Støtte til i Henhold til Loven af i Fjor, ikke tilstrækkeligt. Jeg tror derfor heller ikke paa, at der vil blive et saa stort Boligbyggeri, at der i saa Henseende bliver væsentlig bedre Forhold til næste Aar. Jeg ser nok, at Ministeren i Bemærkningerne anfører, at der i Hovedstadskommunerne netop for det kommende Aar er et meget betydeligt Boligbyggeri under Udførelse og Planlæggelse. Det er dog ikke særlig koncist, hvad der staar, det er i hvert Fald ikke noget, man kan tage og føle paa, om jeg saa maa sige, og jeg synes ikke, at de Forhandlinger, der er ført i Folketinget, har klarlagt, at man absolut kunde vente sig, at Forholdene skulde blive saa væsentlig bedre til den Tid. Jeg tror, at naar der som i dette Tilfælde indføres Bestemmelser med tilbagevirkende Kraft over for allerede efter den nugældende Lov foretagne Opsigelser, vil Følgen blive, at der bliver yderligere Uro og skabes yderligere Hemninger for det private Boligbyggeri.

En Bestemmelse som denne er efter mit Partis Opfattelse af en saadan Karakter, at vi ikke kan medvirke til dens Gennemførelse, og da vi i det hele taget er imod denne Lovgivning, vil vi stemme imod Lovforslaget, naar det kommer til tredje Behandling.

Stein: Der er ingen Anledning for mig til at ofre mange Ord paa det foreliggende Lovforslag. Den Lejelovgivning, det her drejer sig om, har mit Parti saa lidt som Partiet Venstre nogen Lod eller Del i. Den er efter min Mening Udtryk for Regeringens og ikke mindst for Indenrigsministerens Tilbøjelighed til at ville eksperimenterne snart paa det ene, snart paa det andet Omraade uden at klare sig og uden at skaffe sig noget Udsyn over, hvorledes det virker tilbage paa Økonomien, paa Erhvervsforholdene og paa Beskæftigelsen. Jeg tror, det ligger nogenlunde klart for Dagen, at denne Lovgivning tilligemed forskellige andre Foranstaltninger, som den højtærede Indenrigs-

minister har Ansvaret for, har været i høj Grad medvirkende til, for ikke at sige afgørende for den Stagnation, som i Øjeblikket hersker paa Boligomraadet. Nu er denne Lovgivning imidlertid en Kendsgerning, som man maa regne med, og der er jo ingen Udsigt til, at det vil blive anderledes i nær Fremtid. Derfor tror jeg unægtelig, det vilde være heldigt, om der snarest muligt faldt Ro over Forholdet mellem Lejer og Ejer, men her foreligger der altsaa fra den højtærede Indenrigsminister et Lovforslag, som gaar ud paa at ændre visse Opsigelsesbestemmelser, hvorved Ejerne afskæres fra at opsiges Lejere, som ifølge de gældende Bestemmelser skulde kunne opsiges pr. 31. Marts næste Aar.

Som Begrundelse herfor henvises til to Ting, som i Ministerens Betragtning har en vis Sammenhæng, nemlig at der i Øjeblikket er en fremtrædende Knaphed paa ledige Lejligheder, og at dette skulde kunne benyttes til at skrue Lejeniveauet i Vejret. Det første, Knapheden paa Lejligheder, er jo en Kendsgerning. Med Henblik paa det andet er det det at sige, at den højtærede Minister jo gennem sin Lovgivning har faaet indført noget, der hedder en Boligret, som skulde kunne afbøde uretfærdige Lejeforhøjelser, og som man derfor skulde kunne overlade denne Side af Sagen. Den højtærede Minister ser altsaa ganske bort fra de Ulemper og den Uretfærdighed, der kan paaføres Ejerne i dette Forhold. Den Side af Sagen interesserer ikke Ministeren, men den anden Side af Sagen vil han næppe opnaa nogen praktisk Fordel ved. Det eneste, der opnaas ved dette Forslag, er, at Uroen i Lejeforholdet vedbliver, at Forholdene stadig væk ikke kan falde til Ro, og at Mulighederne for at faa et Byggeri i Gang stadig væk vil være meget, meget ringe.

Det Parti, jeg har den Ære at repræsentere, kan derfor ikke tiltræde det foreliggende Lovforslag, men maa til sin Tid, naar det kommer til endelig Afstemning, anbefale at stemme imod det.

Axel Christensen: Da Loven af 23. Marts 1937 om Leje gennemførtes, var man klar over, at der skulde en Beskyttelse til for Lejerne. Derfor fastsatte man, at Ejerne i Almindelighed ikke kunde opsiges ældre Lejemaal før April Flyttedag 1939. Nu nærmer vi os altsaa det Tidspunkt, og mit Parti kan fuldt ud tiltræde det foreliggende Lovforslags Bestemmelse om, at Tidspunktet for Opsigelsesrettens Indtræden udskydes et Aar. Det er jo ikke fra nogen